

ærede Ordfører for Venstre har omtalt § 33. Jeg mener ligesom han, at det er ganske naturligt, at Forsvarsministeren under saadanne ganske ekstraordinære Forhold maa kunne handle hurtigt.

Selv om Lovforslaget ikke yder alt, hvad Kommunerne maaske kunde have ønsket, maa man efter Omstændighederne kunne være tilfreds dermed, og jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg føler mig ikke fristet til paa dette sene Tidspunkt af Dagen og Samlingen at sige meget om den foreliggende Sag, saa meget mindre som den jo er prøvet gennem en sagkyndig Kommission og fremkommer her vedtaget enstemmig i det andet høje Ting. Jeg erkender, at Lovforslaget paa adskillige Punkter byder paa Fremskridt, selv om det paa visse Omraader kunde være affattet anderledes og mere i Kontakt med de Ønsker, som mit Parti har fremsat i det andet høje Ting med Hensyn til, hvorledes vi ønsker Lovforslaget affattet. Jeg tænker i denne Forbindelse paa den Erstatning, der ydes for Indkvartering. Jeg mener, at den Erstatning, der ydes, kunde være højere baade med Hensyn til, hvad der ydes Kommunerne, og med Hensyn til, hvad der ydes de enkelte Borgere, hvor der er Tale om ekstraordinær Indkvartering. Men Lovforslaget fremkommer jo, som sagt, enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg skal anbefale at vedtage det i den Affattelse, hvori det foreligger.

Maa jeg med Hensyn til Bestemmelsen i § 33 sige, at der jo af den ærede Ordfører for Venstre er anført en bestemt Begrundelse for, at denne Paragraf har faaet den Affattelse, den har. Man kan godt forstaa, at det under de givne Forhold kan være nødvendigt at handle hurtigt, og at man ogsaa maa se bort fra de Bestemmelser, der gælder under normale Forhold; men jeg kan dog ikke se rettere, end at da Indkvarteringen vedblivende skal sortere under Indenrigsministeren, kunde ogsaa den i § 33 indeholdte Bestemmelse sortere under Indenrigsministeriet i Stedet for under Krigsministeriet. Jeg ved ikke, med hvilken Begrundelse man gør denne Forandring, men nu vil maaske den højtærede Indenrigsminister svare derpaa.

Der vil ikke fra vor Side blive stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, vi kan under de givne Forhold anbefale at stemme for det i den foreliggende Affattelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det glæder mig, at samtlige ærede Ordførere paa deres Partiers Vegne har kunnet give Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse deres Tilslutning. Dette lover jo det allerbedste for en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget i dette høje Ting, og derved vil der være gjort et betydeligt Skridt fremad mod den Ordning med Kommunerne, som er Vilkaaret for Tilvejebringelsen af en ny Garnisonsordning her i Landet.

De fremførte Bemærkninger giver mig ikke Anledning til nogen lang yderligere Omtale af Sagen. Jeg skal til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) sige, at jeg særdeles vel forstaa, at det vilde være naturligt for ham, hvis han følte sig udelukkende som Kommunalmand, at slutte sig til Ønsket om, at de foreslaaede Sats'er og Manddagsydelse forøgedes. Men jeg glæder mig over, at det ærede Medlem her har anlagt den Betragtning, at Kommunerne udgør en Del af Staten, og at man derfor ikke kan anlægge en udelukkende kommunal Betragtning paa denne Sag, men ogsaa maa anlægge en almindelig Statsbetragtning paa den, og jeg tror, at naar disse Hensyn afvejes overfor hinanden, er der med Hensyn til Godtgørelser til Kommunerne ved det her stillede Forslag paa alle væsentlige Punkter truffet det rette. Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen) har nemlig ikke Ret i, at der ikke for Kommunerne er nogen Fordel forbundet med at have Garnison. Det er noget, man hører fra Kommunerepræsentanter, naar Kommunerne har faaet Garnison, men den Iver, hvormed Kommunerne stræber efter at opnaa Garnison, er det faktiske og praktisk førte Bevis for, at det i Virkeligheden er en anden Betragtning, som Kommunalbestyrelserne lægger til Grund i denne Sag, end den, det ærede 12te Medlem for 2den Kreds her har gjort sig til Talsmand for. Forholdet er da ogsaa det, hvad det ærede Medlem særdeles vel ved, at aldrig saa snart er der Tale om at flytte en Garnison fra en By til en anden, før man i den By, som skal miste Garnisonen, øjeblikkelig sætter sig i Bevægelse for at gøre sit yderste, medens det endnu er Tid, for at bevare Garnisonen, som man ved Lejligheder som denne og ved andre Lejligheder, hvor det passer i Sagerne, hævder overhovedet ikke betyder nogen som helst Fordel. Jeg føler mig overbevist om, at naar man skal opgøre Betydningen for en By af at være Garnisonsby, maa man fæste sin Opmærksomhed paa helt andre Forhold end dem, der knytter sig til de